

Előfizetési árak
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 — —
 Negyedévre . . . 2 — 50 —
 Egy hónapra . . . 1 — —
Egyes szám 4 kr.
 Alap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (Nagy-ujtelep 1702. sz.) bérmentve küldendő.
Előfizethető helyben:
 Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, és a kiadóhivatalban. (Nagy-ujtelep 1702. sz. alatti)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVE!

Hirdetési díj:
 Négy hasábrós petit sorát 5 kr. Nagyobb terjedelmű és többzori hirdetések alkalmán külön megbeszélésnek van helyük. Helyes díj minden külön bejelölés nélkül.
 Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr.
 Nyilvántartási költségek minden petit sora 50 krajczár.
 Hirdetéseket felvételnek a szerkesztőségben és kiadóhivatalban. (Nagy-ujtelep 1702. sz. a.)
 Kéziratok nem adóznak vissza.

Egy pápa őrjöngése.

Példátlan dolog az, a mit az a hirdeti laczfalusi oláh pap Lukács László elkövet.

Ez a reverendás ur, ugylátszik, nem fér a bőrben.

Nap-nap után újabb bolondságokra adja a fejét.

Legutóbb Vaszary Kolos hercegprímást kereste fel egy levéllel, melyben saját és több lelkészársá (?) nevében elítéli és megbotránkozását fejezi ki azért, mert a hercegprímás erkölcsi és anyagi támogatásban részesíti az erélyrészi magyar közművelődési egyesületet.

Ebben a levélben többek közt így őrjöng a laczfalusi pápa:

„Kötelességünk parancsolta, hogy úgy magánaton, valamint a nyilvánosság útján is eminencziád tudomására juttassuk ezeket, hadd tudják meg az összes magyarok, hogy a román büszke románságára, hogy soha sem fogunk asszimilálódni, hogy mint szabad és független nemzet (?) fogunk élni, hogy a magyarok a művelt Európában velünk csupán a teljes szabadság, egyenlőség és testvériség elvének alapján élhetnek; különben előkészítik utjukat »Etelköz« felé.»

Az ember azt sem tudja: bosszankodik, nevéssen, vagy pedig megfigyelés alá helyezést sürgesen a laczfalusi pápa legújabb merénylete miatt.

Ez a reverendás ur ugylátszik, vagy a józan észet vesztette el és beszámítatlan állapothoz követ el örülethet dolgokat, vagy pedig üzletet csinál a hazatérés mesterségéből.

Bármilyké tény forogjon fenn, elérkezett az ideje, hogy ennek az urnak a reverendája alaposan — kiporoltassék.

Sehol a világon, a hol rendezett államban élő emberek laknak s a hol a jogrend szándékos megzavarása büntetendő cselekményt képez — nem tűrnék el, hogy egy pap, kinek hivatásánál fogva az emberek közötti békés egyetértés és barátság ápolására kellene törekednie — az álljon be lázítóknak s az törjön a békés együttélés felzavarására.

A mennyire mi tudjuk, a hazai román főpapság bevallott barátja a nemzetiségek közti békés egyetértésnek. Ennek csak nem régen hangot is adottak.

Azt is tudjuk, hogy minden papnak meg van a felettes hatósága.

Ezeknek a hatóságoknak áll első sorban kötelességében őrködni a felett, hogy az alájuk rendelt személyek törvénytelen büntetendő cselekményt ne kövessenek el.

A Lukács László-féle őrjöngések azonban azt bizonyítják, hogy a román felettes egyházi hatóságok ezt a kötelességet vagy éppen nem, vagy nagyon rosszul teljesítik.

Mert, ha teljesítenék, akkor Lukácsiu és társai nem üznék és nem üzhetnék a hazatérülést éppen olyan nyílt szemtelenséggel és nem merészkednének minden ellen a mi magyar és a mi törvényes intézmény, rendszeres és lázítani és a velük érdekközösségbe erőszakolt népelemet állandó izgalom közt tartani.

Ha a román egyházi felettes hatóságok csak egy hasonló esetben is kötelességükben jártak volna el, akkor Lukácsiu és társai nem üznék üzletszerűen és büntetéstől nem tartva a jogrend megzavarására s az alkotmány és állami tekintély megromlására irányuló törekvéseiket.

Ha az egyházi hatóságok erélyesen járnak el, Lukácsiu és szövetségesei társai már régóta nem hordanák a reverendát és nem prédikálhának a templom székeiből alkotmányesítést és lázító beszédeket.

Hogy ez megtörténhetik s hogy Magyarországon még a felsőbb egyházi hatóságok sem igyekeznek gátat vetni az alpapság bűnös üzemeinek — annak oka abban gyökerezik, hogy nincs egy erélyes kormány, a mely számon kérje a román egyházi hatóságok indolenciáját és a mely a rendelkezésre álló hatalmi és törvényadta eszközökkel megtorlásban részesítse e féktelen emberek büncselekményeit.

Csak egy erélytelen és nemzetietlen politikai rendszert követő kormány alatt vetemedhetik Lukácsiu ur arra a szemtelenségre, hogy a magyar katolikus egyház fejedelmét megleckéztesse a kultur egyet támogatásáért.

Csak a hazai román egyházi hatóságok indolenciája és kötelesség mulasztása mellett válik lehetővé, hogy Lukácsiu és szövetségesei társai szabadon őrjöngjenek.

Hát hol tartják a román főpapok a haza iránti kötelességeiket?

Hol tartja a kormány az erélyt és mit művelnek az államügyeszek?

És főképpen kérjük: mire való a lipótmezői tébolyda, ha a legveszedelmesebb fajtájú őrjöngők szabadon járhatnak a haza földjén?

Titkos szavazás.

Magyarország népei igazán irigy szemekkel nézhetnek ma Angolországra, a hol e héten végződtek a képviselő választások s az eredmény az, hogy a kormány megbukott s most újra Gladstone, e 83 éves öreg államférfi a helyzet ura.

Jellemző az angol népre: bármily nagy férfi legyen is valaki, de ha a nép nincs megelégedve a kormány egy vagy más irányu működésével, Angolországban mindig megvan az eshetőség, a kilitás, hogy a választásnál kisebbségbe jut a helytelen irányban működő többség.

A diadal, melyet Gladstone a mostani választások alkalmával Salisbury lord fölött aratott, első sorban az ő személyét illeti s bámulatunkat érdemli e 83 éves férfi egyrészt azért, hogy magas életkora daczára, tevékeny részt vesz a közügyekben, szónokol, utazgat, ajánlgat, másrészt, hogy alkotmányos küzdelem útján veszi föl a harcot ellenfeleivel, másod sorban azonban az angol nép diadala is világos bizonyossága a megrendíthetetlen erkölcsnek, a józan fölfogásnak, az etetés-ítatás s több éfajta kortes eszközök alkalmazásától való mentességnek, mely szegény magyar népünknek egyenesen demoralizálja. E diadal az angol nép diadala, világos jeleül, hogy a nép, ha lelkiismeretét nem teszik ki megpróbáltatásnak, becületességét nem kísértik meg, szabad meggyőződése szerint tud is, akar is választani egyéneket, a kik sorsát, hazája ügyeit intézzék. Együttal mindinkább fölmerül az angol választások olvasásakor az óhaj, vajha nálunk is alkalom volna erre.

kalmaznak már s elette léptetnék az angol választási eljárást t. i. a titkos szavazást! Csakhogy ez pium desiderium marad mi nálunk, mert kormányunk semmitől sem fél jobban, mint a szabad nézet nyilvánításától, a szabadelvűség eszméitől; jöllehet a párt, mely a kormányt életre-halálra támogatja, név szerint »szabadelvű« volna. Természetesen távol állunk itt honunkban attól, hogy a név az igazság hordója legyen; elég az czégernek, s hogy mi van a boltban? . . . tessék benézni, majd megtetszik tudni.

Gladstone nyílt ellensége a hármasszövetségnek, melyet tudvalevőleg az olasz, német s osztrák magyar államok alkotnak. De ha ellensége is, az bizonyos, hogy államférfiúi bölcsessége, tapasztalata s eszelysége megfogják menteni minden olyan balga lépéstől, mely az Európára áldásos szövetség okzerületlen megtámadására vezetne. Angolország érdekeit e szövetség nem veszélyezteti s így Gladstone elvileg lehet ellensége, de a menajvis gyakorlatilag semmi köze hozzá, szépen megférhetnek egymás mellett ő és a hármasszövetség.

Az angol nép választási harcban mondott ítéletet kormánya fölött. Magyarországon ez lehetetlen. Hogy miért: mindenki tudja, ki csak egyetlen képviselőválasztásban vett is részt. Irigylésre méltó a nép, melynek joga is, alkalma is, szabadsága is van meggyőződését szabadon, függetlenül kinyilvánítani még a nagyok ellenében is.

BELFÖLD.

A tüntető oláh püspök. Metianu aradi román püspök eddig hivatalos levelezését mindig magyarul végezte. Mióta azonban Aradon megbokrosodott az oláh nemzeti érzés, a püspök ur folyton oláh nyelven írja a hivatalos leveleket. A püspöknek ez eljárása miatt Arad hivatalos körében nagy a megbotránkozás.

A románok ellen. Szilágy-somlyói levelezőnk jelenti, hogy az ottani románoknak macskazenét rendezett a magyar polgárság. Bárbilovics Álimp vikárius, Kozma Endre, tatarékpéntári igazgató ezeltől tasnádi főszolgabíró és Fülöp tókepénzes ablakait be is törték.

A zágrábi tartománygyűlés, mint Zágrábból írják, aug. 4-ikén fog egybegyűlni s tizenkét napig marad együtt. Ez alatt az idő alatt a tartománygyűlés igazolni fogja a mandátumokat s megválaszolja a ház elnökségét és a magyar képviselőházba a horvát képviselőket. A még hátralevő idő alatt megvitadják a horvát-jelzalogbankra és a muzeum reformjára vonatkozó törvényjavaslatot.

A „DEBRECZEN“ TÁRCZAJA.

„BÁRÁNYFELHŐK.“

Színhely: Suttogó fenyvesek zöldjéből kikandikáló pompás nyári lak.

Személyek:

Papa. Mama. Emike, kékszemű, szöszeke gyermek, rózsaszínű szallag díszített pólóban.
Pali, 5 éves fiú.
Juczi, viaszfejű bab.
Katonabanda. (Emike a tornyos bölcsőben kétségbeesetten sir. A mama igéző pongyolában egy zsölyében ül. A viaszfejű bábort ringatja, melynek az orra be van törve.)
Papa: (A czilindert és ezüst fogantyús ébenfa pálcát az előszobába lerakva, — siet elő.) Minő zürzavar ez? Mi történt itt?
Pali: (pislogva.) Nagy szerencsétlenség! (reá mutat Juczira.)
Mama: (síró félben.) Ez a czudar Emike lerántotta az ablakból a bábomat, aztán úgy az ablaknyitólőre vágta, hogy behorpadt az orra!
Papa: (nevetve) Okos volt érte! (érzelegve) Szegény kis Juczi!
Mama: (édes-késérű arcot vágva) Arthur! te mostanság sajtáságos kellemmel kezdesz gunyolódni!
Papa: Képzeldől! De miért sir Emike?
Mama: Éhes!
Papa: Az anya kötelessége a gyermekeket táplálni és ápolni abban a korban, midőn azok reá vannak szorulva.
Mama: Abból semmi se lesz!
Papa: Haja hess! még nagyon mérges ma nagysád!

Mama: Igenis! mérges vagyok!
Papa: Pedig csöppet se áll jól.
Mama: Bánom is én!
Papa: Nézze csak, ez a kuczorgó ártatlanság úgy el van kékülve már a sirástól, mint egy kőkény.
Mama: Ugy sincs az olyan nagyon elkékülve . . .
Papa: Kérem, legyen oly kegyes és ne kinozza fülem hallatára a gyermekemet.
Mama: (Önértettel) Az nem az ön gyermeke, hanem egyedül az enyém.
Papa: Ma nem akarok vitatkozni, csak annyit mondok, hogy ne kényszerítsen a végső eszközre.
Mama: Ej! ha! Hát aztán mit tetszik érteni végső eszköz aiait?
Papa: (gondolkozás után) Hát azt, hogy . . . majd megmondom holnap.
Mama: Óh! maga fásult vérszopó! — Tudja ön azt, hogy én az egészét el fogom mondani mamámnak?
Papa: (haraggal) Már megint a mama? Mondtam már, mi közöm nekem a maga mamájához és mi köze a maga mamájának az én családi ügyeimbe? Itt én vagyok a család feje, ura s semmi idegen beavatkozás nem török! Igen!
Mama: (a telefonhoz közeledve) Azért csak jó lesz ide hívni egy kis beszélgetésre.
Papa: (a telefon felé sietve) No ez már sok! Ez a gyermek nyivakolás! Ez borzasztó! Megtébolyodik az ember. — Nincs más hátra, mint telefonozni a frizeur kisasszonynak, hogy azonnal hajtasson ide egy confer-tablín és szoptassa meg Emikét.
Mama: Emikét?
Papa: Persze, hogy Emikét!
Mama: Rajta: Csak telefonozzék, kedves uram, legalább alkalma lesz látni, hogy tudok crepirozni!

Papa: (a telefon felé hajlik és úgy tesz, mintha csöngetne.)
Mama: (Emikét kiveszi a bölcsőből. — Emike elhallgat.) Hát hol van ez a gyermek elkékülve?
Papa: (fel s alá járva a szobában.) Meg van aszalva! (dudol, majd megáll a feleség előtt): Ez a dolog így nem megy! Ön, mint anya, felhagyhatna már a bábjátékkal. Egy 20 éves asszonytól már több komolyságot és kötelességérzetet várna az ember. A jó anya szereti gyermekét, ezért él, ezért hal, ez által boldog, e miatt boldogtalan, ezért mindent tesz és mindent feláldoz, még bábját is. — Ha például én egy czintényeros Paprika Jancsit csatogtatnék . . .
Mama: Hiszen maga amugy is már egy Paprika Jancsi!
Papa: Asszonyom, nekem ma nincs kedvem veszekedni!
Pali: (a papára csimpalykozva) De ugyan papa, őrizd meg a komolyságodat, Emike felkél. Jer csak sugok valamit!
Papa: Mit?
Pali: (a papa fülebe sugva) Játsszunk!
Papa: No hát mit játszunk?
Pali: Csipi-csókát!
Papa: Nem azt, hanem veres pecsenyét!
Pali: Igen! de most egy kicsit mérges vagy. Jobb lesz: »Komamasszony, hol az olló?
Papa: Ez leányoknak való!
Pali: Igazad van papa! A »szembekötősd«, vagy az »ostorcsepő« sokkal férfiasabb.
Papa: Tán hogy megint betörd azt a kis pisze orrocskádát?
Pali: (méltatlankodva) Ugy hát nem játszunk semmit?
Papa: Lovasdit!
Pali: (ugrándozva) Pompás! De ki lesz a ló?

Papa: Te!
Pali: (szabadkozva) Igen, de én kocsis akarok lenni. Aztán papa, te sokkal nagyobb ló vagy, mint én. Itt van a czukor-spárga, ez jó lesz gyeplőnek.
Papa: Jer hát ide a Gobelinre. (Négykézlől a szőnyegen.) Új fel Palkó!
Pali: (büszkén felkap a papa hátára s csattant a nyelvvel.)
Papa: (nyerit és ficzánkol. — Pali lepöndörödi és erősen megütö magát a padlón.)
Pali: (visong és tapogatja az üstökét.)
Emike: (fölbred és segít Palinak a concertben.)
Mama: (rémülve szalad a gyermekhez) Te szerencsétlen ember! Mit csináltál megint a fiammal?
Papa: Semmi közöd hozzá! Az az én fiam! Minek elegendő mindenbe?
Mama: (pityeregve) Jézus Mária! hiszen betörted a fejét. Hát illik ez egy komoly férfhoz?
Papa: Katonadolog az egész! Aztán ugy sincs betörve a feje.
Mama: Öntől több okosságot várna az ember. Egy komoly apának az volna a kötelessége, hogy gyermekeit oktassa, tanítsa a jóra, nem pedig, hogy léhaságokra kapassa.
Papa: Én itt a család feje vagyok és mástól oktatást a gyermek előtt nem fogadok el.
Mama: Miután vélemény eltérés van köztünk, telefonozni fogok a mama után.
Papa: (nyomatékkal) Feleség! ha még egyszer a mamádat felemlited, — rög t ő n elválók.
Kivülről fölharsan a katonabanda. — A gyermekkirás mint egy varázsűtésre megszűnik. — Ki a hogy tud, fut ki a repkényes folyosóra. — A fenyvesek között, egy óriási pi-

zatin

eritők

chiffon ingek

20 kr, 2 frt 60 kr

KENDÖK,

posztók,

LAJOS FIAI

OLY FÜLÖP

arítás

színhely

1-50.

születés

születés

születés

születés

KÜLFÖLD.

Felbontott szerződés. A steiri fegyvergyár, melynek a román kormány százötven ezer Mannlicher ismétlő fegyvert rendelt, a szerződést felbontván, kijelentette, hogy semmi árért sem készíti Románia részére fegyvereket. A román politikai körök ezt a magyar kormány befolyásának tulajdonítják.

A király Veliczkában. Királyunk a jövő hónap 14. és 15-én meglátogatja a világ-hírű bányát. Veliczkában nagy készülődéseket tesznek. A bányát fényesen kivilágítják, lesz tüzijáték és bányászmulatság. A meghívottak két csoportra osztva kétszázankint fognak az ünnepeken részt venni. A bányákba gőzgépek fogják a vendégeket szállítani s ez alkalomból e két napon Krakóból Veliczkáig külön vasúti vonatok közelednek.

A kolera. Pétervár, július 24. Nisni-Novgorodból érkezett hírek megerősítik, hogy több oda utazott ember kolera-ba esett. Ellenben a Volga mentén csökken a kolera és remélik, hogy a Volga vidékén nem sokára teljesen megszűnik. A birodalom déli részében a járvány terjedése konstatálható és meg fogják tenni a leghatározottabb intézkedéseket, hogy a további terjedésnek eleje véthessék.

Az egészségügyi osztály üléséről.

— Karczolat. —

Jön a kolera! Jön az ázsiai pestis!... Ezen rémséges kiáltás hangzik a magyar haza összes lapjaiban, elkezdve a kormány által bőven fizetett »Nemzet«-től a »H.-Szoboszlói lapok«-ig.

És ezen rémséges, borzadályos üvöltés lázas izgatottságba hozta nem csak az ország tudományos köreit, hanem a városi egészségügyi bizottságot és a »debreczeni-biharmegyei orvos-gyógyászati egyesület«-et is.

E hó nem tudom én hányadikán tartott rendkívüli bizottsági gyűlésen Dr. Sárváry tisztú főorvos felhívta a hatóság figyelmét a kolera elleni védekezésre, ajánlva a Széchenyi-utczáról Kádás-utczára átvitt »Karcu-köz« elzáratását a forgalomtól és kisuj-utczának sürgős inficiáltságát, mint oly helyeket, melyek a kolera számára már is dusan tenyésző fészkei. Ajánlja az orosz-nyelvjárási naponta érkező, kaftános, leendő szavazó polgártársainak ezen utczában megletelepedését — legalább a járvány elmúltáig — oly formán becsülni, hogy azok a palotákkal, nyaralókkal és több szobával ellátott szabadelvű polgárságnál legyenek elszállásolva már csak azért is, mivel az általok ide hurczolt bogarak és ragályos betegségek a szalonok parfümös illatától Zacherlin por használatával is megsemmisülnek.

Dr. Fűrészelő nem látja időszerűnek az ily védekező eljárást, mivel városunkban az egészség nem dült így hosszú évtizedek óta. A doktorok gyalog is elgyőzik a betegek látogatását; a gyógyszerárak kongnak az ürességtől s hol kedvezőbb viszonyok közt 4—5 gyógyszerész segéd működött éjjel-nappal: most egy is elgyőzi kiszolgálni a heves vérű gigerli-

pacsvirágos kalap alatt, — tömött kizárkálással karján, tipeg a sokat emlegetett anyós. — Pali eleje fut. Emike tapsol. — Arthur papa pedig hosszú, édes csókot nyom az Irma mama piros ajkaira. Az egész jelenet alatt a katonabanda szól, mely kedvet igyekszik adni a legénységnek a nagy gyakorlatra.

Publius.

A JÓ ÖREG MIKOLAI.

Rajz a lengyel társadalmi életből.

Írta: Sienkiewicz Henrik

Lengyelországban a régi urasági gazdaságok, erdészek és gazdasági hivatalnokokon kívül még az öreg szolgák képeznek különös kivészenben levő társadalmi osztályt. — Emlékszem, hogy gyermekkoromban szüleimnél még élt a mammutok egyike, kinek csontjait a buvárok imitt-amott, a régi jó idők, a kedves emlékek felelevenítésére céljából a művelődés-történelem sirkertjeiből fel szokták ásni.

A mi öreg szolgánkat Mikolai Suchwolskinak hitták, szlachcic (kurta nemes) volt a hasonnevű faluban, — melyet elbeszéléseiben gyakran szokott emlegetni. Atyám hagyaték gyanánt vette át az ő apjától, kinél még a napoleoni háborúk idejében segéd-tisztú szolgálatot teljesített. Hogy nagyatámhoz mikor került, arra már nem tudott határozottan visszaemlékezni; ha eziránt kérdezte valaki, nagyot szippantott burnójából és így válaszolt:

— Ugyan no, a bajuszom még csak pelyhedzett és az őrnagy ur is, nyugtassa meg az isten, — még ingecskejét rága fogacskaival.

Szüleim házában mindenes volt, asztal-terítő, inas; nyárban gazdaságot, télen felügyelő a cséplőgéppel, pinczester, rak-

ket — seidlízi porral!... A temetkezési intézeteket szalámis üzletek akarják átváltoztatni, hol friss hurka, kolbász és foghagymás zsíros piritós lesz kapható Pollák-féle essentiából készített finom érmellékbor mellett!... Még a helybeli egyházak is kétségbe vannak esve a »harangozási alap« tekintetéből, mivel ha továbbra is így dül az egészség, a harangokba könnyen beleeshetik a — moly! Már pedig tudjuk, hogy a Rakóczi harangon is mily temérdekbe került egy kis repedés kireszeltetése, hátba még a molyragásokat kell majd beöntetni? Ennélfogva ajánlja a semmit nem tevést, mivel a fennebb említett üzletek csak így juthatnak kellő felvirágzásra.

Kehecske gyógyszerész helyesli az előtte szóló érveléseit, s az ügy érdekében a következő javaslatot terjeszti be:

»Utastassék a rendőri hivatal oda hatni, hogy az utcáseprők e nembeli munkájukat délelőtt 10—12., délután pedig 6—7 órái, teljesítsék; a taligások, téglá- és homokhordó szerkeszek pedig hatvan-, széchenyi-, csapó- és czepléd-utczákön csakis a kövezet melletti poros uton hajtsanak, mivel az így felvert lönganélony por a szem- és tüdőre jótékony hatásnak bizonyult be. Rendelje el a kapitányi hivatal, hogy mind azon tekerők és csavargók, kik a főterti házak kapu sarkai mellé, utczák szögleteinél stb. megállanak egy és más dolgalk végzésére, ha a tetten rajta kaptanak — egyegy »török tüzoltó rendjellel« lesznek kitüntetve — s végre utastassék az úrszékek bérletével megbízott, hogy a szokásos tisztogatások alkalmán azon utczákat, melyeken végig hajtát, az eddigieknél bővebb mértékben rondítsa végig, mivel csakis így lehet biztos kitátás az egészségességi állapotok megrendítésére.«

Dr. Hunyadi nem helyesli a városi főorvos által ajánlt eljárást. — Óhajtaná, hogy azok az orosz-lengyelországi polgárok nagyobb előzékenységgel részesítenek s mihelyt valamelyik a városba megérkezik: a polgármester ur által — saját asztala mellé — ebédre meghívassék, már csak azért is, hogy így ő nagysága — mint pártvezér — személyes meggyőződést szerezhesen ezen »új polgárság« kellemes tulajdonságairól; majd hivatkozik a házi szárnnyasok tenyészésénél és a konyhakertésznél tapasztalt előhaladásra, s kérdi: mikor volt a hizott libának és veres hagymának olyan magas ára, mint most? Tagadja, hogy a kolera és ázsiai pestis ezek hozták be. Ezek az Úrnak választott népei, kik semmi tisztátalan állatot nem esznek és így tiszták a — tisztaságtól!... Hallotta, hogy a poloskák behozását is sokan a zsidóságnak tulajdonítják. Ez valóságos rágalom! De ha úgy volna is: vajjon nem a nagyvárosiasodást segítették e elő ezzel? Hogy a kormányra minő haszon hárul ebből, azzal igazolja, hogy ezen új polgárok között egy sincs független. — Ha

tárnok, nála voltak a pálinkapince és a többi éléskamarák kulcsai; azonkívül ő huzta fel az összes órákat, különösen arra látszott hivatva lenni, hogy mindenfelett gáncsolódjék, mindent megbíráljon, lekisebbitse. Jó kedvűnek képzelnem sem tudtam volna. Dörmögött apámra, dörmögött anyámra; féltem tőle mint a tüztől, habár szerettem is. A konyhában a szakácskal veszekedett; a terítő fiuknak a füleit huzgálta és örökkön örökké kedvetlen volt. Ha kissé többet öntött a garatra, a mi rendesen minden héten megtörtént, mindenki kitért az utjából. Botrányt nem csinált, az uraságnak sem igen okozott kellemetlenséget, de ha valakihez hozzá juthatott, egészen arnya gyanánt követte és minduntalan morgott, dörmögött. — Ebédnél mindig az apám széke mögött állt és ha nem is szolgált, de vigyázott az inasra és valóságos gyönyörrel keserítette annak életét.

— No nézz hát körül — kiáltott rá — mert különben majd én forgatom meg a szemeidet. Nagyszerű! a helyett, hogy gyorsan mozogná és tisztességesen tálna, hát úgy czipeli a lábait, mint valami vén tehén, mikor a vásárra viszik. No, fordulj meg még egyszer. Azt se hallja, hogy az ur hívta. — Adj más tányért a nagyságos asszonynak. Mit tártod fel a szádát? No nézzetek már?! Hogy bámul!

Az asztalnál folytatott beszélgetésbe ő is beszölt és mindig ellenkező véleménynyel volt. Néha apám hátrafordult hozzá és így szólt:

— Mikolai, — ebéd után mondd meg Mátýánsnak, hogy fogja be a lovakat, kikocsizunk.

— Kocsizunk? zúgott Mikolai — no, és miért nem? Istenemre! A lovak arra valók, ha mindjárt lábaikat is kitérik e rettenetes orton. Persze, látogatóba kell menni, az ura-

kolera van az Ebesen vagy a Hortobágyon, azt épen úgy behozhatni onnan, mint Muszka-Lengyelországból. Egyébiránt — úgy végzé szavait — a kolera ő szerinte is egy szükséges rossz. Hadd hulljon a férgese. Biztosítja a városi előjáróságot arról, hogy minden kolera-ban elkullott helyett öt-hat polgárral szaporodni fog a város lakossága.

Ez után tárgyalás alá vétetett az egészségügyi osztály jelentése, melyből kitűnt, hogy a kapitányi hivatal szigoruan elrendelte házanként egy-egy hordó viz készletben tartását, s így tehát ha a kolera be akar menni, azt ki-ki nyakon öntheti egy-egy veder vízzel.

Több tárgy nem lévén: elnök a gyűlést berekeszti.

Dr. Box.

Határidő-naptár.

Július 28. Városi közgyűlés.
Július 31. Az iparos ifjúság önképző egyetemen közgyűlése.
Aug. 1. A zónai fő-behozatala a közigazgatásban.
Aug. 6. Hangverseny a debreczeni színházi nyugdíjintézet javára.
Aug. 6. Dohánygyári munkások táncvígalmá a nagyerdőn.
Aug. 15. Az építő iparosok faáru beszerzési szövetségének alakuló közgyűlése.
Aug. 23. Egyházkerületi közgyűlés kezdete.

Ujdonságok.

Az ugorka-szezon.

Álmosság és unalom minden felé. Egyhangu, unalmas napok ezek az ugorka-szezon napjai. A város mintha ki lenne halva, nincs forgalom, nincs pezsgő élet sehhol. Pang minden üzlet, nincs most egyéneket kelete, csak az ugorkának, ez pedig nem fontos nemzetgazdasági czikk. De hát ki is vásárolna most, midőn a félévros lakossága elköltözött messze, szebb vidékre, hol a suttogó fenyves ölen oly jól esik a pihenés és a nyugalom. A felvidéki fürdők és nyaraló telepek telve vannak debreczeniekkel, a közönség más része pedig a kertekbe és tanyákra húzódott, míg maga a város olyan üres, mintha valami kis tizenketted rangú vidéki városka lenne.

Soha, egy nyáron sem lepte még meg a debreczenieket ennyire a fürdőzés és nyaralás láza. Eddig elég volt a mi szép nagy erdőnk arra, hogy a közönség nagyobb részének nyaranta szórakozást nyújtson, — de most már ez nem elégíti ki az igényeket, hanem zúgó vízeselek, csöngő patakok, sziklás bércek, fenyvesek illata és jó levegő után sóhajt a debreczeni ember, megunván poros pátriáját, melyből — ha csak szeret teheti — menekülni igyekszik.

Azok, a kik itthon maradtak, az unalom határozott kifejezését viselik arcukon, pedig hát válogathatnának a különféle szórakozások nemeiben, van ugyanis czirkusz, bűvészet, zengetár, lesz hangverseny és táncvígalm is, de azért nagyon fanyar kedvvel folyik a mulatság. Csak a szalma-özevgy férjék mulatnak jól. Ők most a vendéglők és kávéházak hősei, kik egy kis pezsgő életet öntenek az unatkozó asztal-társaságokba. Kiszabadulva a papucs-kormány bilincsei alól, mohón élvezik az arany-szabadságot, mely szegényekre ugyancsak rájuk is fér!

A korzón (már t. i. a piac-utczai asz-

ságnak szabad. Hát bánom is én? Nem tiltom én meg. Miért is nem? A számadás várhat, meg a cséplőgép is! Első a látogatás.

— Valóságos ördög ez a Mikolai! — kiáltott fel ilyenkor az apám, türelmét veszítve.

— Mintha nem mondtam volna, hogy ostoba vagyok — kezdé Mikolai újból. Tudom, hogy roppant ostoba vagyok. A kasznár Niewodzoba ment, a herczegné kulcsárnéje körül ólálkodik és az uraság nem menne látogatóba! A mi a szolgának szabad, az urnak is illik.

A vén medvének úgy járt a szája, mint a malom kerék, meg lehetett állítani. — Mi, azaz én és az öcsém féltünk tőle, mint már említém; jobban féltünk tőle, mint nevelőnkől. — Nővéreinkkel szemben udvariasabb volt. Valamennyit »kisasszony«-nak hívta, habár fiatalabbak voltak is, — de minket egész egyszerűen tegezett. Reám néve Mikolai különös varázserővel bírt, mert zsebében mindig lögyutacsot hordott. Ora után gyakran nagy félénken bementem a szobájába, barátságosan rá mosolyogtam, hozzá simultam és halkán mondtam:

— Jó reggelt, Mikolai! Kitisztítod ma a fegyvereket, Mikolai?

— Mit keresgélis itt? Csak a rongyokat nézem. — Ennyi az egész. Aztán engem utánozva folytató:

— Mikolai! Mikolai! Ha gyutacs kell, elől is Mikolai, hátul is Mikolai, máskülönbön vigye el az ördög. Okosabban teszed! ha tanulni mégy, a lövöldözéstől nem telik meg a fejed.

— Már vége a leczkének — válaszoltam siránkozva.

Vége a leczkének. Hm. mindennel késsen vagy! Tanultok, tanultok és végre is sem-

falton), mely tavaszszal oly tarka, eleven és változatos képet nyújt, most alig ödög egy-két szomorú alak. Ezek is sietnek eltűnni valamelyik sörháza, hol almos pinczerek szolgálják föl az indigenátust nyert szőke német italt, ráfogván minden pohárra, hogy »friss csapolás.«

A helyi vasut kalauzainak nyakán savanyodik a sok bilét. Alig tudnak utast kapni. Az erdő is elvesztette vonzerejét, oda se jár most senki — rossz nyelvek állítása szerint — Gyuri bácsi nagy öröme.

Az újságokön is meglátszik az ugorka-szezon hatása. Nem történik most semmi, ha az a muszkaországi kolera nem lenne, bekelene szüntetni a lapokat. Bezzeg, tavaly nyáron jó dolguk volt az újságróknak, hatalmas hullámokat vetett a közigazgatási vita s volt miről írni. Ma? Agyon-ollózzák egymást a lapok, olyan esemény-szük napok járnak.

Nem lehet tehát a felelt csodálkozni, ha bőven teremnek a — kacskák. Egyik-másik már nem is kacska, hanem kőver liba.

Alig hogy H.-Dorogon megtalálták a tömérdek kincset, Dárius királynak régt keresett kincseit, nyomban utána az a hír járta be a lapokat, hogy a nyirsíti oláh pópá, midőn reggel be akart harangozni, nagy megdöbbenéssel vette észre, hogy a harangokat üstfoltozó cigányok ellopták. A megkarosult pópá számára már gyűjtést is akartak rendezni, pedig hát — tudunkkal — Nyirsiten nem is lakik pópá hanem a szomszéd falu pópája gondoskodik a nyirsíti oláhok lelki szükségleteiről!

De hát az ugorka-szezonban még az is hitelre találna, ha Don Kulimázórol azt írják, hogy 5 hatos borralát adott a czirkuszbeli bohóc-gyerekeknek, pedig ő ilyen hihetetlen áldozatkészséget csak a kis kassai képviselő-választás alkalmával tanusított!

Az akkori gazdag lakoma juttatta eszünkbe, hogy itt a vacsora ideje. Menjünk tehát a »Kispipa«-ba s kérjünk valami pecsenye-félét s hozzá egy pár — kovászos ugorkát!

Vasutasok és postások tanfolyama.

A vasutasok és postások tanfolyamán a tanév szeptember elsőjén kezdődik. Azoknak, kik az egyik vagy másik tanfolyamra beiratkozni akarnak, legalább 18 éves, magyar állampolgároknak kell lenniök és a magyar nyelv szóiban és írásban kell bírniök, feddhetlen előéletüket erkölcsi bizonyítvánnyal kötelesek igazolni. A mi az elméleti előképzettséget illeti, hallgatókúl csak azokat veszik fel, kik valamely főgimnáziumot, főreáliskolát vagy ezekkel egyenrangú kereskedelmi vagy katonai tanintézetet sikerrel végeztek és vagy a tartalékos tiszti vizsgát letették. A kik ily elméleti előképzettséget felmutatni nem képesek, de már vasuti szolgálatban állanak, illő igazgatóságuk által a kereskedelmi miniszteriumhoz augusztus 15-ig benyújtott folyamodványban kérhetik felvételüket, mely esetben öket augusztus utolsó napjaiban felvételi vizsgának vetik alá. A vasuti tanfolyam befejeztével atavozási bizonyítványban részesített hallgatók 3 havi próbaszolgálatra a hazai vasutakhoz osztátnak be és az október 10. és december 23-a közt tartandó vizsga sikeres letétele esetén képesítő bizonyítványt nyernek, a mely nélkül a vasuti, forgalmi, kereskedelmi és táviró szolgálatnál senki sem nevezhető ki hivatalnoknak. Beirattási díj 10 frt, évi tandíj 60 frt. — A posta és táviró dái tanfolyamon körül belül ugyanaz a kvalifikáció szükséges, mint a vasutinál, az

mitsem tudtok. Nem adok gyutacsot, punktum. (Ezalatt azonban már zsebében kereségt) Egyszer még a szemét süti ki a puszkapor, a levét meg Mikolai issza meg. Mit szólnak majd ekkor: ki az oka? Mikolai. Ki engedett neki löni? Mikolai.

Folyton dörmögve bement a papa szobájába, a falról levett egy pisztolyt, lefutta a port és ezalatt mindig erősítgeté, hogy egy garast sem ért; majd gyertyát gyújtott, feltette az egyik gyutacsot, kezembe adta a pisztolyt, hogy czeleozzak, — de még csak ekkor gyűlt meg vele a bajom.

— Hogy tartja azt a pisztolyt, mint valami káplár. Inkább sekrestyének mennél. — Nyirad ki a hajadat, pap lesz belőled, nem katona.

De azért ugyancsak tanított minket a hadászat mesterségére. Ebéd után akárhányszor vezényszavai után kellett masiroznunk. — Lajos páter velünk ment, a mi elég furcsa volt. Ilyenkor Mikolai oldalról nézte őt és habár valamenyink közül őle félt és őt tisztelte leginkább, mégis odamondta neki:

— Ugyan! Tisztelendőséged úgy lép, — mint egy vén tehén.

Mint a legöregebb fiu én álltam a legnagyobb fegyelem alatt és legtöbbet kellett szenvednem. De azért bőve fakadt az öreg Mikolai, mikor a városba kerültem, mintha a legnagyobb szerencsétlenség történt volna. Szüleim elbeszéltek, hogy zemei meg két hétig telve voltak könyvekkel és folyton zugolódt: »Isten tudja, hová küldték azt a gyermeket! És ha meghal ott! o jaj! jaj! Minek neki az iskola? Nem földbírtokos-e? Latinul tanuljon, bölcs Salamont faragjanak belőle. Mily esztelenség! A gyermek elment és én szegény öreg körüljárók minden zugot, — keresem a mit el nem vesztettem.«

(Folyt. köv.)

oly tarka, eleven és most alig odög egy-két sietnek eltűnni valamely pinczerek szolgályaert szöke német italt, arra, hogy friss cs...

zainak nyakán sava tudnak utast kapni. onzerejét oda se jár evek állítása szerint emere.

eglátszik az ugorka- enik most semmi, ha ra nem lenne, be kel- Bezzeg, tavaly nyá- ságiroknak, hatalmas gazgatási vita s volt olozzak egymást a la- s napok járnak.

telett esodalkozni, ha csak. Egyik-másik már nyer liba.

gon megtalálták a tö- birálynak rég keresett az a hir jarta be a olah pópa, midőn reg- zni, nagy megdöbbe- a harangokat tisztol- A megkarosult pópa akartak rendezni, pe- - Nyirsiten nem is szed falu pópája gondos- ki szükségleteiről!

szegonban még az is Kulimázórol azt írják, adott a cizruszabeli o ilyen hihetetlen ál- s kassai képviselő-vá- tot!

koma juttatja eszünkbe, Menjünk tehát a Kis- lami pecsenye-félet s zos ugorkát!

postások tanfolya- stások tanfolyamán a kezdődik. Azoknak tanfolyamra beirat- 18 éves, magyar ál- ökök és a magyar nyelv- eli bizoiok, fedhbeten nyitványvaly kotelesek el előképzéséget illeti, veszik fel, kik vala- reálisokat vagy ezek- elmi vagy katonai tanin- és vagy a tartalékos kik ily elméleti elő- nem képesek, de már bak, illő igazgató-ságuk niszteriumhoz augusz- modványban kérhetik öket augusz-tus utolsó nak vetik ala. A vas- el atavozási bizonyít- gatók 3 havi próba- akhoz osztatnak be s ber 23-a közt tartan- esetenél képestő bizo- nélkül a vasuti, for- ró szolgálatnál senki ökönek. Beiratási díj - A posta és táv- körűl belül ugyanaz mint a vasutinál, az

gyutacsot, punktum. (benen kereségt) Egy- a puskáról, a leg- Mit szólnak majd ai. Ki engedett neki

ement a papa szo- pisztolyt, lefutta a ersítéget, hogy egy tyrtát gyújtott, fel- kezembe adta a pisz- de még csak ekkor

a pisztolyt, mint va- styesnek mennél. - lesz belőled, nem

tanított minket a el után akárhány- lett masirozunk. - nt, a mi elég furcsa dalról nézte őt és ölele feldt és őt tisz- mondtá neki: - dőséged úgy lép, -

nu én álltam a leg- s legfőbbet kellett re fakadt az öreg kerültem, mintha szeg történt volna. szemei még két hé- és folyton zugoló- sültdék azt a gyer- t! o' jaj! p' jaj! Mi- földbirtoke-e? La- pont faragjanak be- gyermek elment és k minden zugot, - sztettem.*

gyutacsot, punktum. (benen kereségt) Egy- a puskáról, a leg- Mit szólnak majd ai. Ki engedett neki

ement a papa szo- pisztolyt, lefutta a ersítéget, hogy egy tyrtát gyújtott, fel- kezembe adta a pisz- de még csak ekkor

a pisztolyt, mint va- styesnek mennél. - lesz belőled, nem

tanított minket a el után akárhány- lett masirozunk. - nt, a mi elég furcsa dalról nézte őt és ölele feldt és őt tisz- mondtá neki: - dőséged úgy lép, -

nu én álltam a leg- s legfőbbet kellett re fakadt az öreg kerültem, mintha szeg történt volna. szemei még két hé- és folyton zugoló- sültdék azt a gyer- t! o' jaj! p' jaj! Mi- földbirtoke-e? La- pont faragjanak be- gyermek elment és k minden zugot, - sztettem.*

gyutacsot, punktum. (benen kereségt) Egy- a puskáról, a leg- Mit szólnak majd ai. Ki engedett neki

alapvizsgát sikerrel letett hallgatók 6 havi próbaszolgálatra osztatnak be s ezután a ké- pesítő vizsgálat második részét képező szak- vizsgálatra bocsáttatnak, melynek letétele után kiállítandó bizonyítvány a posta és távirtdnál, a posta- és távirto-számvevősnél és a posta- takarékpénztárnál gyakorolni, illetve tisztvise- lő állásokra kvalifikál. Beiratási díj 10 frt, a tandíj ellenben olcsóbb, mint a vasutasoknál: 40 frt évenként. A tandíjt mindkét esetben elen- gedik az azért folyamodó érdemes hallgatóknak, sőt a postai tanfolyamnál még havi 20 frtnyi segélyt is kieszközölhetnek a miniszternél azok, kik kitűnő előmenetelt mutatnak fel. A beira- tás iránti kérvények kellően felszerelve, a vas- uti, illetőleg a posta- és távirtdatanfolyam igaz- gató-ságához (mindkettő Budapest VIII. Luther u. 3. sz.) intézendők.

Városi közgyűlés.

Meghívás az 1892-dik évi július hó 28-án, csütörtökön délelőtt 9 órakor a városháza nagy termében tartandó városi bizottsági köz- gyűlésre. Tártyak:

- 1. Polgármesteri jelentés 1892. évi má- jus és június hónapokról.
2. Miniszteri leirat, az állami főreálisko- lának az állam által átvételére vonatkozó szer- ződés pontjainak módosítása tárgyában.
3. Ugyanaz: a Debreczenben építettni szándékoló igazságügyi palotára vonatkozólag.
4. Tanácsi előterjesztés: a törvényszék lakbérének további fizetésére vonatkozólag.
5. Miniszteri leirat: a sajtóperekben ha- tósági körrel felruházott törvényszékeknek újabb szervezése és azok sajtóbíró-sági terüle- teinek újabb beosztása tárgyában.
6. Ugyanaz: a közép-európai egységes idő behozatala tárgyában.
7. Ugyanaz: a választókerületek beosz- tása és a törvényhatósági bizottsági tagok lét- számának megállapítása tárgyában.
8. Tanácsi előterjesztés: a Sámson köz- ségbeli nagy csapadék eladása iránt.
9. Ugyanaz: a szőlő ragya elleni véde- kezést tárgyazó szabályrendeletet illetőleg.
10. Ugyanaz: a tisztifőügyész feléves je- lentésére.
11. Ugyanaz: az árvászeki elnök feléves jelentésére.
12. Ugyanaz: Sámson község segély iránti kérelmére.
13. Ugyanaz: Márton-Falva község segély iránti kérelmére.
14. Ugyanaz: a bécsi magyar egylet kér- vényére.
15. Ugyanaz: Reichman Ármin költség megtérítés iránti kérelmére.
16. Ugyanaz: a vadászársulatnak felté- telek módosítása iránti kérelmére.
17. Városgazdai 1891. évi számadás.
18. Tanácsi intézkedés a kolera járvány ellen.
19. Medgyaszay Sámuel szabadságolási iránti kérvénye.
20. Polgárosítás.
21. Nyugdíjazás.
Debreczen, 1892. július hó 25-én.
Simonfy Imre, királyi tanácsos, polgármester.

* Kolozsvári kirándulás. A deb- reczeni kereskedő ifjak önképző egyesülete, mely csak nem régiben oly fényvel és emlé- keztesen ünnepelte meg fennállásának 25 éves évfordulóját, ismét tanujelét adja buzgó és te- vékeny beléletének, a mennyiben a kolozsvári testvér egylet meghívására f. évi aug. 20 és 21-ére, vagyis Szent István napja és vasárnap összeesése által keletkező két napos ünnep al- kalmára saját dalárdájával és R á c z Károly zenekarával Kolozsvárra rándul, mely kirándu- lás sikere és fénye máris minden oldalról biztosítva van. Az egyesület elhatározta, hogy ez alkalommal a kebelén kívül állókat is szí- vesen bevonja a kirándulásba, ha az érdeklődők ebbeli óhajukat legkésőbb f. é. aug. hó 10-ig az egyesület helyiségében (főter Csanak ház 1584 sz.) úgy színtén a kirándulást rendező bizottság elnökénél, Leidenfröst Ármin urnál (főter saját üzlet) a hol a részletes program is megtekinthető — bejelentik.

* Selyem-tenyésztők figyelmébe Mindazokat, kik selyembogar tenyésztésével foglalkoznak, figyelmeztetjük, hogy újabb minisz- teri rendelet értelmében a gubókat nem fojt- tott, — hanem fojtatlan állapotban váltja be a szegszárdi selyem-tenyészde. Eddig fojtott állapotban is beváltották a gubókat, most azon- ban ellenkező intézkedés történt.

* Esküvő. Gróf Vay Dezső biztosítási hivatalnok, gróf Vay Dániel fia, f. hó 16-án tartotta esküvőjét Sallay Helén kisasasszony- nyal Ajnáskón. Az esküvőn fényes vendég- sereg és nagy számú rokonság volt jelen, — kik elárasztották az új párt szerencse-kivá- nataikkal.

* A karczag-madaras-tisza-fü- redi vasút. Karczag város képviselőtestüle- te f. hó 23-án tartott közgyű-ése nagy szótöbh- séggel egyszázezer forintot szavazott meg törzsrészvények vásárlására, a fenti vasutvo- nal kiépítésére, valamint a közös területen vá- ló vonalra ingyen földet.

* A hamisított tudóvész. Oh azok a hamisítók! Már semmi sem biztos előttük! Mezőtrúrról azt jelentik, hogy ott — a tudó- vészt hamisították. Egy ottani mészáros mult hó vége felé egy gazdától egy másfél éves ök- röt vett. Nehány nap mulva a vásárló kijelenti, hogy az állatot nem használhatja, mert levágása-

kor kitűnt, hogy tudóvész. Az eladó termé- szetesen nem akarta vissza adni a pénzt, ha- nem tanácskozásra összehívta a város állat- orvosait, hogy állapítsák meg, vajon csakugyan tudóvész volt-e az ökr. Mikor a két szak- értő belépett a vágóhídra, csakugyan már messzirol észrevettek a szegen lógó kidolgozott hashártyán a tuberkulozis ketségtelen jeleit, az apró, sárga, sajtos gümöket. Bővebb vizs- gálatnál kiderült, hogy a betegség átterjedt már a gátra, lépre és májra is. — Az orvosoknak azonban feltűnt az, hogy a belső szervekben a tuberkulozison nyoma sem volt. Szorgos ku- tatásuk azt az érdekes felfedezést eredmé- nyezte, hogy a hashártyán levő gümök nem erednek a szövetből, hanem csak oda vannak ragasztva s könnyű szerrel el lehet őket onnét fávolítani, a nélkül, hogy a hártýában foly- tonossági hiány maradjon. A görcső alatt a gümök nem mutatták a rendes képet; sem sejt- ketek, sem bacillusokat nem lehetett látni, csak finom zsír-szemcséket és izomrostokat. Az or- vosok tehát egy hamisított tudóvészt fedeztek fel! Hogy ki követte el a csalást s mi czélből tették, azt eddigéig nem lehetett kideríteni.

* Személyi hir. Orvos Gyurka, a hir- hedt magánzó, kiszabadulván a kir. ügyészeg- börtönéből, meg akarja mutatni, hogy a rab- kosztom mit sem veszített régi eréjéből s ma este a cizruszban az erőművészettel bírokra kél. Orvos Gyurka bajtársai, kik vezérük tisztségét oly sok ideig ellküölték, nagy ér- deklődéssel tekintenek a küzdelem elé.

* Négyezer kereszt buza lányokban. Hihe- tetlen, hirt olvasunk a »D. E.« tegnapi számában mely- nek egyik ujdonsága e címet viseli: »Négyezer ke- reszt buza lányokban.« Azt elhisszük a bibliának, hogy a hét sovány buzakalász elnyelt hét követér buza- kalászt, — de hogy a lányok el tudnának nyelni négy- ezer kereszt buzát: ebben már kételkedünk!

* Anna-bál. Régi szokás már a ma- gyar fürdőkben az Anna-bál, melyet a leg- több helyen ma, Anna-napján tartanak, — a visk várhegyi fürdőben azonban — mint la- punknak írják — az Anna-bált f. hó 31-én tartják meg.

* Elelmes tolvajok. Kovács Andrásné tanító-utczai lakosnő az éjszaka utczai lakásá- nak külső ablakabláját bezárta, de a belső ab- lakot nyitva hagyta. Ezt észrevevén valami szemes tolvajok, beütötték a külső ablakot s — valószínűleg horog segélyével — kihúztak 3 párnát a szobából. A tettesek még eddig is- meretlenek, de azt gyanítják, hogy a tolvajlást czigányok követték el.

* Lövészet. Julius hó 25-én tartott lö- vészet alkalmával díjat nyertek: legszébb szeg- llyessel ifj. Barcsay Miklós 1 db. 10 francos aranyat, második szeglyéssel Fürst Ödön 1 db 5 francos aranyat.

Házasodnak-e?

A leány karcsu, szép, szöke, tehetséges, élénk, szellemes, sokan hódolnak neki és udvar- loinak száma — számtalan.

Mindazon bókokat, melyeket egy bajusz- szal árnyékolt száj több vagy kevesebb hév- vel mondhat a század végén egy hölgynek, azt már mind hallotta és fel is tudja fogni azok igaz értékét.

Ismeri már azoknak az embereknek is az értékét, a kik stréberkedésből, vagy homozmány vadászatból házasodnak és azt is tudja, hogy fehér holló az, a ki még ősi szokás szerint szerelemből visz haza feleséget.

Szentül megvan győződve, hogy szüksé- ges, miszerint egy korunkbeli hölgy ne adjon semmit bizonyos hódolatokra; a 19. század vé- gén elő fiatal leány tudja, hogy az a bizonyos epedő tekintet semmi egyéb, mint pusztan társadalmi szórakoztatás és bele van oltva az a tudat, hogy ma már nem léteznek férfiak, kik egy szép, hozzájuk illő leány meglátásánál így kiáltanak: »ez, vagy senki más!«

Az ilyen bolondságok most már kimentek a divatból. Hol akád az a fiatal ember, a ki meglehetősen jó anyagi viszonyok közt élve, azt a dőreséget kesse el, hogy egy homozmány- nélküli lányra vesse szemét? Csak nem bol- ondult meg, hogy saját keresményéből és va- gyonából tartsa el a családját! Pusztán egy esetben vehető figyelembe egy szegény leány, ha atyja, abban a szakmában, melybe a kerőt hivatása utalja, tekintélyes és befolyásos állás- sal bír és legalább is egy kis — hivatalt vagy üzletet biztosíthat.

A mai hölgyek nem oly érzélgősek többé, hogy ama bokrétnaknak, melyeket a farsang fo- lyamán kapnak, bizonyos értéket vagy jelentő- séget tulajdonítsanak. Legfeljebb megszámlálják őket és a virágok mennyiségéből vonják le a azt a következtetést, hogy ünnepelik a leá- nyukat.

Am a mai fiatal emberek se mások. Ha- tározattan tudják, hogy menyit vagyonnal bír a szöke Toni, hogy mennyit kap a felig süket Anna, hogy a tudóvész Zsela a maga menyint »nyom«, tudják azt is, hogy a kisasszony atyja hány gyermekkel van még megáldva, hogy mennyibe kerül még a kicsikék nevelése, hogy a család vagyonsága csak addig tart, míg nem szállnak le nagyon a hitelrészvények.

Mit ér, ha a leány szép, kedves, egészsé- ges, szíve tele van jószággal, kedélye ragyogó... de ha a sors nem áldotta meg ötvenezer forint homozmánnyal!

Fatalis dolog! Sőt ostoba, ja de hát ma meg ke'l válogatni a szülőket. A mai korban a fiatal emberek a szívet figyelmen kívül hagy-

ják, csak az ész és a becsvágyat veszik fon- tolóra.

A fiatal leány tudja, hogy sehol sem lesz jobb dolga mint otthon, hogy csak itt halmoz- zák el szeretettel, de azért mégis el lelké- ben az a vágy, hogy saját otthonnal bírjon, mert a szülői házban látja, mily szép családi kép tárul fel el'tte. Nem biheti, hogy ma csupa blazirt, élvágyó és önző ember él, hogy a sze- relem és romantika teljesen elveszett volna.

A mama elviszi a színházba, hangverse- nyekre, fűdöhelyekre, de senki se akar bele- harapni a savanyu almába.

A kisasszonyt körülrajongják, de házasa- gi ajánlattal csak nem akarnak kirukkolni, mert a beszerzett hiteles információk arról szólnak, hogy a kisasszonynak homozmánya nincs, a papa pedig nem bír nagy befolyással.

A szép leány pedig, bármennyire is kész anyja parancsának megfélelni, hogy még job- ban tessenk, bizonyos fatalizmussal vár, míg va- lamely véletlen őt is főköttő alá hozza, vagy pedig türelemmel és megadással beletörődik a megváltozhatatlanba...

Ilyen sofismákat hall most mindennap az ember. Az egész világ meg van róla győződve, hogy a mai fiatal emberek nem nősilnek többé, vagy ha igen, csak jó parthiekat vesznek el.

De a világnak nincs igaza. En napról- napra figyelem az eljegyzési híreket és ha statisztikát csinálnék, — ki tudnám mutatni, hogy a nősilési kedv egy csöppet se lany- hább, mint előbb és hogy a mai fiatal embe- rek is szívesen vesznek el szép és fiatal leá- nyokat homozmány nélkül — csak azok menje- nek el hozzájuk.

—sky.

Különfélék.

A vesztegető szultán. Londonból sürgönyözök, hogy a külügyi hivatalhoz leve- lek érkeztek Smith követőtől, melyek megerősít- tik az összes eddigi híreket és különösen azt a hírt, hogy a marokkói szultán a követet 30.000 fontsterlinggel meg akarta veszte- getni.

Czivódások Gladstone táborában. Gladstone táborában egyre gyakoribbak a czi- vódások. A vezetők azt kívánják, hogy a szo- cziális kérdések az első helyet foglalják el, Gladstone ezzel ellentétben a homa-rule sür- gösségét hangsúlyozza és taktikai okokból nem akar más kérdéseket előtérbe tolni, mert kü- lönben az irlandiak megtagadják az enged- lemséget. Az utolsó napokban Gladstone egész- ségi állapota komoly aggodalmakra ad okot. H a l l á s a napról-napra g y ö n g ü l és leg- bensőbb barátai is azt hiszik, hogy a legkedve- zőbb körülmények között sem végezheti sokáig a vezér nehéz munkáját.

Irodalom és művészet.

A »Vasárnapi Ujság« július 24-iki száma 23 képpel s a következő tartalommal jelent meg: »Lukács Béla kereskedelmi minisz- ter.« Arcképpel, Koller utódai fényképe után metszette Morelli. — »Jó barátok.« Költemény Zenpléni Árpádtól. — »Miss Nightingale« Egy angol nőről a magyar nőknek. Irta dr. Farkas László. — »Egy amerikai író Budapestről.« (10 képpel: 1. A budai vár. 2. A királyi pala- ta. 3. A lánchíd. 4. A virágó előtti kioszk- ból. 5. Az erzsébet-teri kioszk. 6. A lipótvárosi bazilika az Andrássy-út sarkáról nézve. 7. A nemzeti muzeum. 8. Részlet az Andrássy-útról. 9. Az operaház. 10. A piac a Petőfi-téren.) — »A kém.« Szentpétervári életkép. — »Zonia.« Elbeszélés, irta Crawford Osvald. — »A vi- hodár.« — »Bu-hmanok oroszánvadászata. (3 képpel.) — »Magyar diszöltönyök a frankói kincstárból.« (Hat képpel.) — »Csanády Sán- dor.« (Arcképpel.) — »Helsingör. Hamle vára.« Levél Dániából. Hegedüs Lorántól. (Képpel.) — »Városok keletkezése Ausztráliában.« Ere- deti levél. — »Az ember mint mérges állat.« — »Tragédia az állatvilágból.« — »Hosszafurku japáni tyukok.« (Képpel.) — Irodalom és mű- vészet; Közintézetek és egyletek; Mi ujság; Egyveleg; Sakkjáték; Képtalány stb. rendes rovatok.

Közgazdaság.

Nemzetközi baromfi-kiállítás Budapest. Az országos baromfi-tenyész- tesi egyesület ez év szeptember hó 22 étől ok- tóber hó 2-áig a földmívelési miniszterium tá- mogatásával egy nagyobb szabásu baromfi-kiál- litást és vásárt fog rendezni. Ezen kiállítás és vásár kapcsolatos lesz közönséges baromfi és tojásértékesítéssel is. Felhivatnak ennél fogva gazdáink, hogy a mennyiben volnának eladó közönséges tyuk, kacsá, lud és pulyka-féléik nemkülönbön tojástermelősök, vagy esetleg nagybani tenyésztésre és szállításra vállalkoz- nak, küldjenek fel a kiállításra minta-küldé- menyeket, melyekre a külföldről érkező és ha- zai nagyobb kereskedők szíve- en kötnek vételi szerződéseket. Bővebb felvilágosítással és kiál- litási programmal szívesen szolgál: Parthay Géza egyesületi igazgató, Budapestben, Andrássy- út 79. sz.

Főszerkesztő: Szinay Gyula. Felelős szerkesztő és lapkiadó: Kósa Barna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. (Szerkesztőség és kiadóhivatal: nagy-uj-utca 1702. sz.)

5556. 1892. Árverési hirdetés.

A városi törzsgyűlyából, a folyó 1892. évi augusztus hó 15-én délelőtt 9 órakor

10 drb marha

és pedig: 6 drb különböző koru tehén (5 ezek közül idei üsző fiával).

3. drb 3 éves üsző és 1 drb negyed- éves bika, a helybeli baromvársáterén, nyilvános árverésen el fog adatni. Debreczen, 1892. július 25-én.

A városi tanács.

(318.) 1—2.

Szöllő gazdák figyelmébe!

Peronospóra ellen való permetezéshez

AZURINT

feloldva üvegszámra úgy RÉZGÁLICZOT, jegeczes SZÓDÁT igen jutányos árban ajánl

Rickl József Zelmos.

(3.) 58

ad: 5631.

1892.

Árlejtési hirdetés.

Debreczen sz. kir. város által előállítandó főreáliskola épület építési munkái felvállalá- sára írásbeli zárt ajánlati verseny tárgyalás hirdettetik.

A építési munkák következő összegekkel vannak előírányozva.

Table with 2 columns: Item description and Price. Includes items like 'Föld, kőműves és cserepező munka', 'Ac s munka', 'Beton és mozaik', etc.

A tervezet, költségcsúmatás és feltételek a város mérnöki hivatalában és Meixner Károly műépítész ur irodájában Budapest Erzsébet kör-ut 24-ik sz. tekinthetők meg.

A felvállalni szándékoló munkának 5%,-j-át tevő övadék készpénzben vagy övadék képes értékpapirokban a f. évi augusztus hó 22-ik napjának d. u. 5 órájáig a város házipénztárába leteendő.

Az ajánlat 50 kros bélyeggel látandó el s benne világosan kijelentendő, hogy ajánlat tevő a tervezetet, költségcsúmatást és feltétele- ket ismeri, azokat elfogadja s a borítékon meg- nevezendő azon munkanem, melyre az aján- lat vonatkozik.

Az ajánlatok augusztus hó 23-ik napjának d. e. 10 órájáig polgármes- teri hivatalnál adandók be s 10 órakor a vá- rosház nagy termében nyilvánosan bontat- nak fel.

Elkésve vagy kellő bánatpénz letétele nélkül beadott ajánlatok, továbbá azok, melyekben kétséget ébreszthető kifejezések fordul- nak elő, figyelembe nem vétetnek.

A városi tanács fenntartja magának a jogot, hogy a beküldött ajánlatok közül tet- szés szerint választhasson és esetleg a körü- lmények szerint új pályázatot hirdessen. Kelt Debreczenben 1892. július 22.

A városi tanács.

(319.) 1—2.

Férfi chifon ingek

a hirneves Schroll-féle chifonból
1 frt 90 kr, 2 frt 20 kr, 2 frt 60 kr

GALLÉROK,
kéz elők,
NYAKKENDŐK,
harisnyák, keztyük.

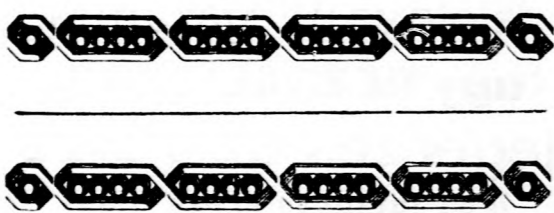
Napernyők. esernyők.

Kész mosó gyemek ruhácskák,
Brassói posztók,
TRICOT
Peruvien é Doskin.

SZABÓ LAJOS FIAI
CZÉGNÉL.

(8.)

96.—

Tisztán kölcsönös
Részvényesek nincsenek

Az összes nyereség a
biztosítottak javára esik

The Mutual

new-yorki életbiztosító társaság

alapított 1843

826 millió frank

biztosítási alapjával

a legnagyobb pénztézet a világon.
Biztosít ember életet a legkülönbözőbb
és legelőnyösebb módokat szerint.
Prospectussal és tüzetesebb felvilágosi-
tással szolgál

a vezérigazgatóság Magyarországon
és a szomszéd tartományok részére

Budapest, Bécsi-u. 5.
(981.) 8-12.

Ercz-koporsók eredeti gyári árban árjegyzék szerint.

A Legelőszóbb és Legdíszesebb temetőkezési intézet.

„KEGYELET”

Piacz, kereskedelmi palota a megyeház mellett.

Van szerencsém a n. é. közönség heves tudomására hozni,
hogy volt látsom Fischer János urnak az általtól tőr-
tént kilépése folytán, intézetemet egészen más alap-
elvekre fektettem és azt a legszóbb és a mai kornak megfe-
léő berendezésekkel szereltem fel.

az árakat pedig majdnem felénnyel szállítottam le,
míról is a n. é. gyászoló közönség meggyőződést szerzenhet.

Temetéseket rendezését helyben vagy vidéken.

hulla szállítást minden irányban

Legújtanjósabban elvállalok és azt a legnagyobb pontos-
sággal teljesítek.

Legfőbb törekvésem leendő pontos, gyors és lelkiismeretes
kiszolgálásom, hogy a n. é. közönségnek bizalmát megnyerjem,
melyvel visszafelé nem fogok soha.

Kérve a n. é. közönség heves támogatását és pártfogását
s én bizosítom a legújtanjósabb kiszolgálásról
teljes tisztelettel

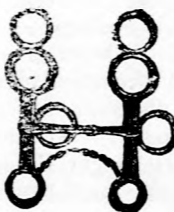
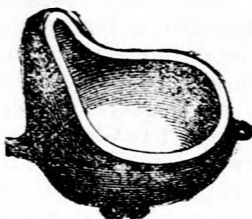
Kernáts Gyula.

11-20.

(275.)

Ercz- és márvány-koporsók, szalag-felirat minden kivitelben.

Fa- és hárszanyval bevont koporsók leszállított árban.

Valódi francia és angol szerszámok

minden iparághoz és minden darab mellett jótállás,

Épület-vasalások és kátránytető-lemezek.

rúdvasak, lemezek, VASTARTÁLYOK,
legfinomabb öntött aczélok és fémek.

Gazdasági-, kerti-, házi- és konyhafelszerelések,
Kerti-lócsák és vas-butorkok, árnyékszék-closettek és vízvezetési kagylók.

AGYAG- és VAS-KÁLYHÁK, KONYHÁK,

Tizedes és egyensúly mérlegek

legjobb minőségben,

Peronospora szőlőpenészgomba **fecskendőgépek**

legjobb rendszer (részletfizetésre is.)

Tűz- és betörés elleni pénzszekrények,
kirakat- és ajtó aczél-redőnyök.

Legelőszóbb beszerzési forrás.

(Képes árlap minden szakmára nézve ingyen és bérmentve.)

TÓTH GYULA

ELŐBB

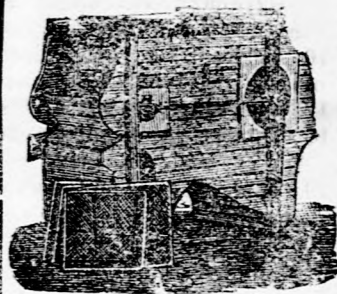
TÓTH LAJOS és TÁRSA

(6.)

vasnagykerekesedés

52.—

DEBRECZEN, VÁROSHÁZÁBAN.

Női-ruhaszövetek, gyapju voileok,
mosó voileok, batist, zephir, atlas-szatin
vásznak, kész fehérneműek,
szőnyegek, függönyök, ágy- és asztalterítők

SZABÓ LAJOS FIAI

czégnél.

(171)

Leszállított árúk az egész idény alatt.

68—